

STYL UCZENIA SIĘ – TEST

Celem tego testu jest ustalenie, jaka jest Twoja metoda uczenia się.

W teście umieszczono dziewięć zdań; każde z nich posiada cztery różne zakończenia. Przy zakończeniu zdania, które najlepiej opisuje Twój sposób uczenia się postaw cyfrę **4**; przy zdaniu, które jest następne w kolejności – cyfrę **3**; cyfrę **2** – przy takim zakończeniu zdania, które jeszcze słabiej opisuje Twój styl uczenia się; a cyfrę **1** – przy zdaniu, które w najmniejszym stopniu opisuje Twój sposób uczenia się.

Zakończenia tego samego zdania nie mogą mieć tych samych rang.

1. Kiedy uczę się czegoś:
 - A. staram się odróżniać rzeczy ważne od mniej ważnych, nieznane od częściowo już znanych
 - B. wiem, że te wiadomości i umiejętności nie będą zawsze przydatne, kiedyś trzeba będzie uczyć się czegoś nowego albo inaczej
 - C. angażuję się bardzo w to, czego się uczę
 - D. staram się dostrzegać praktyczne zastosowanie tego, czego się uczę
2. Zwykle uczę się:
 - A. w ten sposób, że staram się jak najlepiej przyswoić sobie to, co mówią mi książki lub inni ludzie
 - B. tylko tego, co wynika z określonej potrzeby lub wiąże się z interesującym mnie tematem
 - C. w ten sposób, że staram się analitycznie podchodzić do różnych problemów
 - D. pamiętając o tym, aby jak najbardziej bezstronnie traktować różne opinie, poglądy
3. Najwięcej mogę się nauczyć, kiedy:
 - A. odczuwam coś głęboko, porusza to moje uczucia
 - B. obserwuję co się dzieje
 - C. rozmyślam o różnych sprawach i analizuję je w myślach
 - D. coś robię, działam
4. Zdobywam doświadczenie w ten sposób, że:
 - A. spokojnie przyjmuję to, co mnie spotyka
 - B. lubię ryzykować i próbować rzeczy nie sprawdzonych
 - C. oceniam wszystko to, co dzieje się wokół
 - D. staram się uświadamiać sobie, co się ze mną dzieje, co i dlaczego robię
5. Najwięcej można się w życiu nauczyć:
 - A. przez intuicję
 - B. kiedy trzeba coś zrobić, stworzyć, wyprodukować
 - C. na drodze logicznego myślenia
 - D. stawiając wiele pytań i podając wszystko w wątpliwość

6. Mój stosunek do nowych doświadczeń można określić jako:
- A. konkretny
 - B. obserwujący
 - C. uogólniający
 - D. aktywny
7. Moje uczenie się można scharakteryzować jako:
- A. nastawione na teraźniejszość
 - B. refleksyjne
 - C. nastawione na przyszłość
 - D. pragmatyczne, tzn. kierowane przez konkretne potrzeby
8. Najbardziej lubię:
- A. doświadczać czegoś konkretnie
 - B. obserwować
 - C. tworzyć sobie różne teorie na własny użytek
 - D. eksperymentować
9. Staram się, aby mój sposób uczenia się:
- A. był odpowiednio intensywny
 - B. był chłodny i spokojny, z rezerwą
 - C. przede wszystkim był racjonalny
 - D. dostarczył jakichś konkretnych i pożądaných rezultatów

ARKUSZ WYNIKÓW

Wypisz rangi jakie przypisałeś:

Odp. „A” w pytaniach	Odp. „B” w pytaniach	Odp. „C” w pytaniach	Odp. „D” w pytaniach
Nr.3	Nr.1	Nr.2	Nr.1
Nr.4	Nr.3	Nr.3	Nr.3
Nr.5	Nr.6	Nr.5	Nr.6
Nr.6	Nr.7	Nr.6	Nr.7
Nr.7	Nr.8	Nr.8	Nr.8
Nr.8	Nr.9	Nr.9	Nr.9
SUMA	SUMA	SUMA	SUMA

W celu obliczenia własnego wyniku na podstawie czterech wymiarów:

konkretnego przeżycia (KP) (odpowiedzi A)

refleksyjnej obserwacji (RO) (odpowiedzi B)

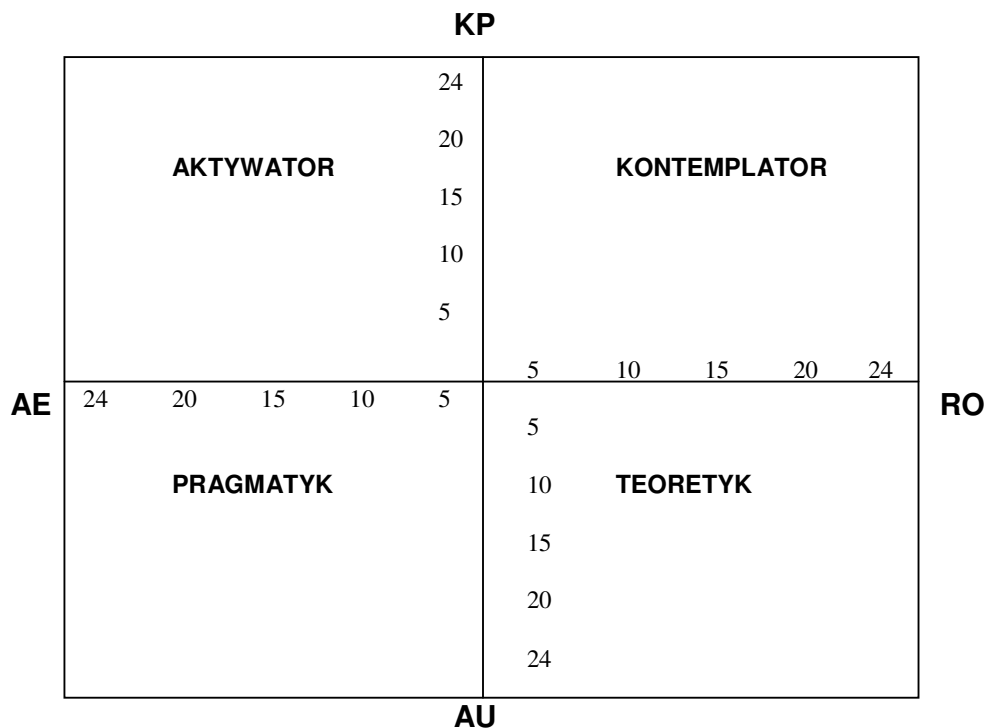
abstrakcyjnego uogólniania (AU) (odpowiedzi C)

aktywnego eksperymentowania (AE) (odpowiedzi D)

należy podsumować liczby w każdej z kolumn. Następnie wyniki należy przenieść na wykres i zaznaczyć otrzymaną liczbę punktów przy każdym z wymiarów

WYNIK INDYWIDUALNEJ ANALIZY STYLU UCZENIA SIĘ

KONTEMPLATOR

Kontemplatorzy to osoby refleksyjne, które lubią z dystansu zastanawiać się nad zdarzeniami, obserwując je ze wszystkich możliwych punktów widzenia. Zbierają dane, zarówno bezpośrednio jak i za pośrednictwem innych i chcą je dokładnie przetrawić przed wyciągnięciem wniosków. Głównie liczy się dla nich proces gromadzenia i analizowanie danych o zjawiskach i zdarzeniach, tak więc mają tendencję do odkładania wniosków na ostatnią chwilę. Ich filozofia życiowa to rozważa i metodyczne podejście, motto: „sprawdź grunt” i „odłóż decyzję do rana”. Są to ludzie rozważni, którzy lubią zastanowić się nad wszelkimi możliwymi aspektami i implikacjami decyzji przed jej podjęciem. Na zebraniach wolą pozostawać na drugim planie. Interesuje ich obserwacja innych w działaniu. Słuchają i starają się zaobserwować ogólny kierunek dyskusji, zanim zabiorą w niej głos. Mają tendencję do pozostawiania w tle, sprawiają wrażenie osób z dystansem, tolerancyjnych i niewzruszonych. Kiedy działają, robią to w ramach ogólnej wizji działania, łączącej w sobie przeszłość i teraźniejszość, obserwacje innych i własne.

TEORETYK

Teoretycy przyswajają i integrują obserwacje tworząc złożone lecz logicznie niepodważalne teorie. Podchodzą do problemów w sposób logiczny, krok po kroku. Asymilują pozornie rozbieżne fakty, budując spójne teorie. Mają tendencję do perfekcjonizmu, nie spoczną aż nie uporządkują i zasufladkują wszystkich elementów. Lubią analizować i syntetyzować fakty. Interesują ich podstawowe założenia, zasady, teorie, modele i systemy rozumowania. W ich filozofii życiowej główną rolę gra racjonalizm i logika, ich mottem jest: „jeżeli to jest racjonalne, musi być dobre”. Pytania, które często zadają: „Czy to ma sens?” „Jak się to ma do...?”, „Jakie są podstawowe założenia?” Patrzą na wszystko z dystansu, analitycznie. Skłaniają się raczej w stronę racjonalnego obiektywizmu, niż subiektywnych i mglistych rozważań. Ich podejście do problemów cechuje konsekwentna logika. Taki jest ich sposób myślenia i sztywno odrzucają wszystkie elementy z nim niezgodne. Wolą maksymalizować stopień pewności i czują się niepewnie w obliczu sądów subiektywnych, myślenia „okrężnego”, nonszalanckiego podejścia do problemów.

PRAGMATYK

Pragmatycy lubią wypróbowywać pomysły, teorie i techniki, sprawdzają jak działają one w praktyce. Wyszukują nowe pomysły i przy pierwszej okazji eksperymentują z ich zastosowaniem. Są typem ludzi, którzy wracają z kursów i szkoleń pełni pomysłów, które chcą natychmiast wypróbować. Lubią przystępować natychmiast do dzieła i bezzwłocznie korzystać z pomysłów, które do nich przemawiają. Nie lubią owijania rzeczy w bawełnę i zazwyczaj ze zniecierpliwieniem podchodzą do rozwlekłych dyskusji, które nie owocują konkretnymi rozwiązaniami. Z zasady są praktyczni i konkretni, lubią podejmować praktyczne decyzje i rozwiązywać problemy. Problemy i szanse postrzegają w kategorii wyzwań. Ich motto to: „zawsze znajdzie się lepszy sposób” i „to co działa, musi być dobre”.